

29/07/09 - Presentació de Víctor Alexandre de Nosaltres els Catalans i Set dones i un home sol

Ahir vaig assistir a la presentació a Barcelona organitzada pel cèlebre historiador Jordi Bilbeny dels llibres de Víctor Alexandre:

Nosaltres els Catalans	set dones i un home sol

Entre els prohoms esmentats, n'hi havia d'altres, anònims i anònimes, però que fan una ingent feina pel país, i amb qui va ser un goig compartir la vetllada.

Us faig cinc cèntims del més destacat:

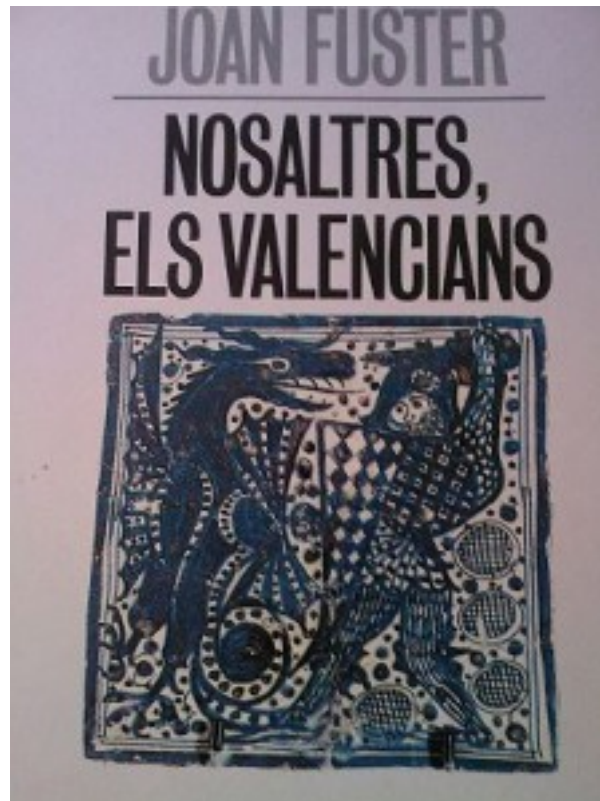

Per a que les persones del fons veiessin i sentissin bé, en Víctor Alexandre de bon començament es va aixecar.? Però et cansaràs- va dir algú de bona fe.

? Més cansa la dependència- va dir amb un somriure i tothom va esclatar a riure. Així la sessió, ja va començar en un ambient distés i agradable, molt proper.

En Víctor Alexandre va explicar que el seu títol era manllevat.

El 1960 en Jaume Vicens i Vives va escriure un llibre que havia de portar aquest títol, però finalment s'anomenà Notícia de Catalunya.

Joan Fuster va escriure l'influent i reconegut assaig Nosaltres els Valencians. I finalment Víctor Alexandre va recuperar el títol que no va arribar a emprar-se en la versió definitiva de Vicens i Vives.

Al debat es va comentar que Catalunya ha rebut en 10 anys, 1,8 milions d'immigrants no-espanyols. Això representa una onada migratòria sense precedents a Europa.

Víctor Alexandre va comentar que sovint esperem que tot ens vingui resolt des de fóra i va emprar una sensacional frase que va arrencar els riures dels assistents:

? Encara demanarem que els senegalesos ens independitzin.

Va parlar d'algunes de les persones del seu llibre, com un senegalès que va ser detingut i estomacat per la policia espanyola per parlar en Català i negar-se a deixar de fer-ho a comissaria, d'una australiana que ensenya el nostre folklore als nens Catalans i observa sense esma com la nostra riquesa Cultural no es transmet als xiquets, i d'alguns dels nous vinguts que senten un gran amor per Catalunya i cap a la nostra Cultura, tot i que de vegades els Catalans no n'estem a l'alçada: sovint se'ls parla en castellà, tot i que han après la llengua i demanen, en la nostra llengua, que se'ls parli en la llengua mediterrània del primer diccionari bilingüe del món (El 1502 a Perpinyà, Catalunya, va ser editat el primer diccionari bilingüe del

món: Català ? Alemany, Alemany ? Català per l'impressor alemany de Heidelberg, afincat a Catalunya, Johann Rosembach. Només se n'ha conservat una còpia)

A la tertúlia/debat, un cop finalitzada la seva xerrada sobre els llibres, i que Bilbeny va moderar i articular en manera de preguntes individuals directes a l'escriptor, resposta, i de nou una altra pregunta... se li demanà si l'independentisme estava creixent tant com sembla. Ell va comentar quelcom que va aixecar debat, que si als temps de felip v (afegeixo l'infame) haguessin tingut les eines de que ara disposen: televisió, ràdios, diaris... de nosaltres no en quedaria ni ou ni gallina. Que franco no tenia ni televisió pràcticament.

No tothom va estar d'acord, ja que és cert que som un cas únic de resistència a Europa i probablement al món, però sí que vam estar d'acord (i per a algunes persones va ser una novetat adonar-se'n) que per mitjà de les nostres eines ens espanyolitzen.

Víctor Alexandre, que escriví el magnífic llibre TV3 a traïció, explicà sobre com configuren el mapa mental de la gent mitjançant tv3, per exemple parlant dels incendis de burgos, múrcia, sevilla... i així la gent va interioritzant un mapa mental espanyol. Algú pot dir que a Catalunya hi viu gent de múrcia, cert, però també hi viu gent marroquina i tv3 no en parla dels incendis del marroc, o gent francesa, o anglesa, de tot el món... De fet ens parlen del que passa a extremadura, madrid, sevilla, però no del que passa a Mataró, o al Garraf, o a Osona, Xàtiva, Sòller, Perpinyà, l'Alguer...

Com a reflexió pròpia fixeuvos quina presa ha tingut lòpez, el lehendakari que

prohibint partits i fent pactes contra natura i mentint ha pogut governar a Euskadi, per a canviar el mapa del temps de Euskal Televisia. Ara guaiteu tv3 i veureu què ens indueixen mostrant el mapa del Principat de Catalunya tota l'estona. Els diaris socialistes no mostren el mapa del temps de la Catalunya gran, només del Principat, com si la Nació Catalana s'acabés a Barcelona, Tarragona, Lleida i Girona.

L'escriptor també va comentar que en la història de la humanitat sempre han estat minories que creien en sí mateixes qui han fet possible els grans canvis.

Va posar els exemples de les dones: no es van reunir tots els homes per a dir: "aquesta situació és injusta, ho hem de canviar" sinó que van ser les pròpies dones que van lluitar, una minoria, i sovint contra les seves pròpies mares masclistes, i van aconseguir que avui dia si més no a l'administració pública una dona i un home cobrin el mateix. Sabem que encara hi ha discriminació però gràcies a la seva lluita les coses han millorat moltíssim. També va comentar el cas dels esclaus. També hi havia esclaus botiflers, que preferien estar sota el braç de l'amo, i no van ser pas els esclavitzadors qui digueren: això que fem és dolent, canviem-ho. Sinó que va ser la minoria esclava, lluitant i creient en sí mateixos, la que va conquerir la llibertat. I molts cops els esclaus botiflers atacaren als esclaus que lluitaven per a ser lliures.

N'Alexandre comentà que quan arribi el moment de votar i de dir: si surt que sí, demà som independents; llavors sortiran independentistes de sota les pedres.

Bilbeny va comentar una anècdota, de com amb humor va aconseguir desarmar a

un policia espanyol agressiu que li cridava que parlés en espanyol.

Ell li va respondre ? El Català és espanyol?- i el va desarmar. Es va acabar el problema. L'altre no va saber que dir.

Alexandre va comentar que a Suècia, un metge estranger té mig any per a aprendre un nivell de Suec bàsic que li permeti interactuar amb els pacients. Si al cap de mig any no ha assolit el nivell, ha de marxar.

També comentà una situació que em sembla terrible:

Molta gent mor en castellà.

Els darrers instants de la seva vida és atès i sovint ha de parlar en castellà, perquè les persones que l'atenen a Catalunya no saben ni entenen Català. Essent Català, morir en la solitud en castellà em sembla terrible, horrible, una vergonya.

Un assistent comentà que la gent canvia al castellà de seguida, fins i tot els infants i el jovent, i n'Alexandre explicà que la ciutadania ha interioritzat a un nivell molt profund, que el castellà és llengua d'autoritat, la llengua dels documents, de la policia, dels funcionaris, de les coses importants... i que el Català és llengua de voluntat.

Esmentà que al Tibet passa exactament el mateix. Ara tots els funcionaris són xinesos i només parlen mandarí.

També comentà que els nens observen, i que fan el que veuen dels pares, dels professors i a la televisió.

Si els pares canvien al castellà a la mínima, això interioritzen els vaillets.

Un empresari comentà que ens hem de començar a comportar amb dignitat. Si volem un Estat propi comportem-nos com si ja el tinguéssim.

Comenta que a la seva empresa només parlen Català, i si a un client això li molesta, tampoc no el volen pas com a client.

Presentà un pensament que comparteixo: deixem de portar les banderes penjades al coll, i porte'm-les en pals. Com a estendards. Lloant la feina feta pels nostres avantpassats.

Deixem de llepar-nos les ferides, i actuem.

Jo vaig voler comentar un tema que em desagrada i que en la meua opinió en sumeix en un garbuix, en una confusió molesta.

Vaig dir que em va agradar molt el seu llibre Nosaltres els Catalans (parla de gent que vingué dels cinc continents, i per a ells Catalunya, de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó, ja és el seu país i la terra i Cultura que s'estimen), i que en aquest cas el títol el trobo encertat, però que em desagrada en general l'ús de la denominació Català per a qualsevol que visqui i treballi a Catalunya.

Perquè si això és així, vol dir que ser Català no és res, no vol dir res, que no existim. Si qualsevol que vingui a viure i treballa a Catalunya és Català, llavors els Catalans no existim. I què passa amb algun nou Català quan va a viure i a treballar a Madrid?. Deixa de ser Català?. Es torna madrileny?.

Vaig comentar que a Anglaterra, d'una persona que hi ha anat a viure fa 30 anys, mai diran que és Anglès.

Anglès és qui hi neix.

I a Madrid, per a parlar de ciutats de països diferents al nostre, per molts anys que porti una persona visquent i treballant, mai diran que és madrileny. Diran que és d'on va néixer, i que viu i treballa a Madrid.

Vaig comentar que tot això ens fa un embolic mental als Catalans, i que els espanyolistes, que ho promouen, se n'aprofiten i ens porten a un espanyol, espanyolista, que posà en safata el tancament de tv3 a País Valencià quan era ministre, i que negà que Catalunya tingués drets històrics... com Montilla, i ens diuen que és Català. Fins i tot els diaris espanyols el tracten de Català.

Jo vaig proposar que caldria diferenciar:

? Nacionalment Català: Nascut al territori, independentment del que voti, o bé arribat com a nadó a una edat molt tendra o jovenalla. Natiu. Al futur tindrà el passaport Català.

? Catalans d'adopció. Casos com el seu llibre, persones que han arribat de fóra de Catalunya però han fet seva la nostra cultura i estimen tant Catalunya, que arriben a exercir de Catalans molt més que els nadius.

? Ciutadans de Catalunya, amb els mateixos drets i deures, persones iguals que els Catalans, però no Catalans.

El govern francès anomena tothom que viu a Catalunya Nord, Català. Un francès que hi vagi a viure és anomenat Català.

Així que si tothom que viu en un indret és Català, vol dir que la Catalanitat no existeix, que és un atribut del territori, i si marxés deixes de ser-ho.

Però nosaltres sabem que qui és Català, ja pot marxar a Estats Units o a la xina, que seguirà essent Català.

Molta gent hi va estar d'acord i Víctor Alexandre va comentar com els polítics espanyols van tramar l'ús de "Ciutadans de Catalunya..." per part de tarradelles, com una manera d'apartar la fórmula "Catalans..." excusant-se en dir que hi ha gent que es pot ofendre perquè li diguin Català, perquè pot haver-hi algú que no ho sigui i se senti exclòs/a.

No m'imagino cap anglès ofenent-se perquè vivint a Holanda, el president digui "Holandesos, treballem per millorar el país". Ja ho sabrien que són al país dels holandesos. És el mateix discurs estèril espanyolista de carregar contra la fórmula "Catalunya és anti-aurina" o "Els Catalans són antimaltractament animal" o "els Catalans a favor del referèndum d'auto-determinació" o "els Catalans són molt treballadors". Els espanyolistes, sovint espanyols que s'auto-anomenen Catalans, sempre diuen "jo sóc Català i no vull això/no sóc així, així que no ho pots dir", però en canvi no protesten si el diari diu "madrid vota pp", "madrid de celebració", etc...

Antiga tècnica socialista: per a no ofendre la immigració indueixen que els Catalans ens desintegrem, deixem de ser, amaguem la nostra Catalanitat no sigui que algú s'enfadi de que existim.

Suposso que molts dels que vénen a Catalunya des d'espanya, sudamèrica, marroc... perquè a casa seva es moren de gana i/o no tenen oportunitats de progressar, pretenen fer una altra espanya-marroc-argentina... al país al que han anat a buscar refugi fugint de la misèria del seu. Com els sindicalistes salvatges que diuen "empresari avar i explotador, burguesos de merda... doneu-nos feina".

També hi ha Catalans botiflers, o renegats, però com a qualsevol país. Tots els països han tingut traïdors, espies, etc...

Víctor Alexandre també va parlar sobre com els nouvinguts poden defensar

Catalunya sense la passió que nosaltres tenim. Poden raonar amb els espanyols de la mateixa manera calma, que nosaltres ho podríem fer amb els xinesos si visquéssim al Tibet.

És clar, reprimeixo per a no interrompre, que a nosaltres no ens matarien els xinesos, i els policies espanyols no torturarien a Americans. Però les coses canvien amb els colonitzadors armats, envers els nadius colonitzats sobre els que es creuen que tenen drets de dominació i possessió.

Traduir a l'Anglès. Translate to English	Compartir:
--	------------